

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dictamina Seu Scita Variæ Doctrinæ, Politicæ, Moralis,
Stoicæ, Christianæ, & Spiritualis**

Nieremberg, Juan Eusebio

Paderbornæ, 1711

Decas III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50306](#)

hunc minūs. Plūs enim irritatur animus ex injuria , quæ amico infertur , ac ex damno , quod irrogatur sibi. Ingenuus satisfacit sibi potentia vin dicandi ; at pro amico in ipsam vindicatam acceditur. Uſus enim potestatis, qui in causa propria videbatur debilitas, in aliena debitum dilectionis.

20. Sumptuosa est injuria , quæ potenti infertur. Minimam molestiam non refuderis mille obsequiis. Unusquisque enim honorem sibi debitum censet, tamque ambit suspici, quam horret contemni. Unica injuriola plūs confert ad iram , quam multa blandimenta ad amorem.

DECAS III.

21. Ars magna vivendi est nosse pati. Huic fundamento Virtus inaedificatur. Nemo magnus evadit, nisi tolerando. Plūs æstimo hostem ferre, quam aggredi.

22. Genus victoriæ præstantissimum est seipsum vincere. Principes aliena manu victores fiunt; vincere seipsum est opus virtutis propriæ.

23. Inferre injuriam etiam vilissimum potest, tolerare non nisi magnanimum.

Nih

nus Nihil æquè facile, ac malum inferre: nihil
ac æquè difficile, ac sufferre.

sibi. 24. Geminat vires inimico, qui invitatus
vin. est pati: dum se offendum queritur, docet
ndi. unde offendendi possit, ac ratione quadam
itis, provocat. Nam sicut qui benefacit amat
tas, illum, cui benefecerit; sic qui offendit, of-
ent. fensum solet odisse.

efu- 25. Ut ames, omnes boni sunt, ut ode-
nini- ris, nullus. In consortium adhibendi non
nque nisi boni: in amicitiam veram, animæque,
i. U. licet unus sufficiat, vix tamen illum repe-
uam- reris. Non beneficiendo solùm amicos
redi- facis, facis & mala sustinendo.

pati- 26. Malus, dum se fingit bonum, pessi-
atu- mus est. At fictio non perdurat; ferendo
ndo larvam detrahes. Expectatio vicem ra-
tione subit, & tempus aperit quod inge-
nndo nium non comprehendit.

redi- 27. Amicos lauda in publico, reprehen-
n est de in occulto. Vitia illius tua facis, si dis-
nan- simulas. Inter plurima, quæ Domitianus
opu- malè egit, unicum dixit bene: *Irritat que-
rulum, qui non corrigit.*

simu- 28. Nummus mancipium est scientis uti,
imur- Dominus ignorantis: Sapiens aurum ho-
Nih- nestet,

30

Dicitamina

nestet, sapientem usus. Plurimum accipit, qui dat indigenti: nam misericordia fœnebris est magis danti, quam accipienti.

29. Postulanti citò occurre, mora beneficium imminuit, velocitas geminat. Saltèm minùs fallit, qui citò negarit.

30. Obest multis indigentibus ingratus unus. Actu unico peccat multipliciter. Causat nondari ab uno, à multis non accipi. Ibi sistit beneficentiam, hic auget egestatem.

DECAS IV.

31. Liberali eadem sors est cum seminante. Aliud ventus aufert & dissipat aliud aves devorant, & in finum vertit. At quod in terram bonam ceciderit, reddet fructum cum fœnore in tempore su-

32. Largiens cùm opes affluunt, recipiet, cùm defluxerint. Duplicat donum qui erogat non reddituro. Cunctos ostendit, qui merenti tribuit, neminem qui immerenti: nam hic ingratus erit, ceteri infensi.

33. Qui nihil erogat, depositarius est hæredis. Hic planget defunctum, & ridet.